॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमंन्थ्सादयाम्यपां त्वोद्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा भस्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायंने सादयाम्यण्वे सदंने सीद समुद्रे सदंने सीद सिठ्ठि सदंने सीदापां क्षयें सीदापाः सिधिष सीदापां त्वा सदंने सादयाम्यपां त्वां सुधस्थें सादयाम्यपां त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौं सादयाम्यपां त्वा पार्थसि सादयामि गायत्री छन्दंस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः पुङ्किश्छन्दंः॥ (१)

योनो पर्श्वदश च॥_____

अयं पुरो भुवस्तस्यं प्राणो भौवायनो वंसन्तः प्राणायनो गांयत्री वांसन्ती गांयत्रियै गांयत्रं गांयत्रादुंपा श्रुरुंपा श्रोिश्चवृत्रिवृतों रथन्तर रंथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापितगृहीतया त्वयाँ प्राणं गृंह्णामि प्रजाभ्योऽयं दंक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनों वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो मानसञ्जिष्ठग्रैष्मी त्रिष्ठभं ऐडमैडादंन्तर्यामौऽन्तर्यामात् पंश्चदशः पंश्चदशाद्बृहद्वंहतो भरद्वांज ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया मनों - (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं पृश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य चक्षुंर्वैश्वव्यच्सं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगंती वार्षी जगंत्या ऋक्षंममृक्षंमाच्छुकः पंतिगृहीतया त्वया चक्षुंगृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुंत्तराथ्सुवस्तस्य श्रोत्रश्रं सौवः श्रारच्छ्रौत्र्यंनुष्टुप्छांर्द्यनुष्टुभः स्वारः स्वारान्मन्थी मन्थिनं एकविश्षा एंकविश्षाद्वेराजं वैराजाञ्चमदंग्निर्ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया (३) त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरिं मृतिस्तस्यै वाङ्गाती

शुक्राथ्संप्तदशः संप्तदशाद्वैरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजा-

हेम्न्तो वाँच्याय्नः पङ्किर्हेम्न्ती पङ्क्षी निधनंवन्निधनंवत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिष्शो त्रिणवत्रयस्त्रिष्शाभ्यापं शाकररेवते शाँकररेवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

प्राची दिशां वंसन्त ऋंतूनाम्ग्रिदेवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोमः स उं पञ्चद्शवंतिन्स्यिववियः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानग् ऋषिदेक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतनामिन्दो देवतौ क्षत्रं दविणं पञ्चदशः

ऋषिंदिक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रों देवता क्षत्रं द्रविणं पश्चद्रशः स्तोमः स उं सप्तद्शवंतिनिर्दित्यवाङ्वयस्रेतायानां दक्षिणाद्वातो वार्तः सनातन् ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विड् (५)

द्रविण सप्तद्शः स्तोमः स उवेकिवि श्यवंर्तनिस्निव्थ्सो वयौ द्वाप्रोऽयानां पश्चाद्वातो वातोऽहुभून् ऋषि्रुदीची दिशा श् श्ररदृतूनां मित्रावरुंणौ देवतां पुष्टं द्रविणमेकिवि श्यः स्तोमः स विद्वंष्ठवाड्वयोऽष्टावि ५ शति

उं त्रिण्ववंतिनस्तुर्य्वाङ्वयं आस्कृन्दोऽयांनामुत्तराद्वातो वातः प्रुत्न ऋषिंरूर्ध्वा दिशा १ हेमन्तिशिश्वरावृंतूनां बृह्स्पतिर्देवता वर्चो द्रविणं त्रिण्वः स्तोमः स उं त्रयस्त्रिश्शवंतिनः पष्टवाद्वयोऽभिभूरयांनां विष्वग्वातो वातः सुपूर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवंरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मंत्रस्मिन्क्षत्रैंऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायांमस्मिन्कर्मत्रस्यां देवहूँत्याम्॥ (६)

ध्रुवक्षिंतिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासिं ध्रुवं योनिमा सींद साध्या। उख्यंस्य केतुं प्रथमं पुरस्तांदृश्विनौध्वर्यू सांदयतामिह त्वौ। स्वे दक्षे दक्षंपितेह सींद देवत्रा पंथिवी बहती रर्गणा। स्वासस्था

दक्षे दक्षंपितेह सींद देवत्रा पृथिवी बृह्ती रर्गणा। स्वासस्था तनुवा सं विशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनौध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। कुलायिनी वसुमती वयोधा र्यिं नों वर्ध बहुल स्वीरम्ं। (७)

अपांमितं दुर्मृतिं बाधंमाना रायस्पोषं यज्ञपंतिमाभजंन्ती सुवंधेहि यजंमानाय पोषंमुश्विनांष्व्यू सांदयतामिह त्वां। अग्नेः पुरीषमिस देवयानी तां त्वा विश्वं अभि गृंणन्तु देवाः। स्तोमंपृष्ठा घृतवंतीह सींद प्रजावंदस्मे द्रविणा यंजस्वाश्विनांष्व्यू सांदयतामिह त्वां। दिवो मूर्धासिं पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भंनी दिशामिष्ठंपत्नी भुवंनानाम्। (८)

पुरुषो वयः षड्वि १ शतिश्च॥=

सांदयतामिह त्वां। स्जूर्ऋतुभिः स्जूर्विधाभिः स्जूर्वस्भिः स्जू रुद्रैः स्जूरांदित्येः स्जूर्विश्वेर्द्वेवेः स्जूर्देवेर्वयोनाधेर्ग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनांध्वर्यू सांदयतामिह त्वां। प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंर्म उर्व्या वि भांहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्वौषंधीर्जिन्व द्विपात्पांहि चतुंष्पादव दिवो वृष्टिमेर्रय॥ (९)

ऊर्मिर्द्रफ्सो अपामंसि विश्वकंमा त ऋषिंरश्विनाँध्वर्यू

च्याविर्वयंश्विष्ट्रप्छन्दो दित्यवाङ्वयो विराद्धन्दः पञ्चाविर्वयो गायत्री छन्दंश्विवथ्मो वयं उष्णिहा छन्दंस्तुर्यवाङ्वयोऽनुष्ट्रप्छन्दः पष्टवाद्वयो बृह्ती छन्दं उक्षा वयः स्तोबृहती छन्दं ऋष्भो वयः क्षुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनुङ्वान् वयः पङ्किश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयंस्तन्द्रं छन्दौ व्याघ्रो वयोऽनांधृष्टं छन्दः सिन्हो वयंश्छदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दः क्षुत्रं वयो मयंदं छन्दो विश्वकंम् वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापंतिश्छन्दः॥ (१०)

इन्द्रौंग्री अव्यंथमानामिष्टंकां द॰हतं युवम्। पृष्ठेन् द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च वि बांधताम्॥ विश्वकंमी त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचंस्वतीं प्रथंस्वतीम्भास्वंती॰ सूरिमतीमा या द्यां भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षम्न्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं द हान्तरिक्षं मा हि सीर्विश्वंस्मै प्राणायापानायं व्यानायोदानायं प्रतिष्ठाये चरित्रांय वायुस्त्वाभि पातु मृह्या स्वस्त्या छर्दिषां (११)

शन्तंमेन तयां देवतंयाऽङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। राज्ञ्यंसि प्राची दिग्वराडंसि दक्षिणा दिख्सम्माडंसि प्रतीची दिख्स्वराड्स्युदींची दिगिधेपल्यसि बृह्ती दिगायुर्मे पाहि प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंमें पाहि श्रोत्रं मे पाहि मनों मे जिन्व वाचं मे पिन्वात्मानं मे पाहि ज्योतिंमें यच्छ॥ (१२)

मा छन्दंः प्रमा छन्दंः प्रतिमा छन्दौं उसीविश्छन्दंः पङ्किश्छन्दं उण्णिह्य छन्दों बृह्ती छन्दों ऽनुष्टुप्छन्दों विराद्धन्दों गायत्री छन्देन्सिष्टुप्छन्दो जगती छन्दंः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं छन्दो

द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षेत्राणि छन्दो मनुश्छन्दो वाक्छन्देः कृषिश्छन्दो हिरंण्यं छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्देः। अग्निर्देवता (१३)

वातों देवता सूर्यों देवतां चुन्द्रमां देवता वसंवो देवतां रुद्रा देवतांदित्या देवता विश्वें देवा देवतां मुरुतों देवता बृह्स्पतिंर्देवतेन्द्रों देवता वरुंणो देवतां मूर्धासि राङ्गुवासिं धुरुणां युत्र्यंसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वां कृष्ये त्वा क्षेमांय त्वा यन्नी राङ्गुवासि धरंणी धर्त्यसि धरित्र्यायुंषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलांय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुंषे त्वा पद्गं॥_____[(

आशुस्त्रिवृद्धान्तः पंश्चद्दशो व्योम सप्तद्दशः प्रतूर्तिरष्टाद्शस्तपो नवद्दशो ऽभिवृतः संविर्शो धरुणं एकविर्शो वर्चौ द्वाविर्शः सम्भर्गणस्त्रयोविर्शो योनिश्चतुर्विर्शो गर्भाः पश्चविर्श ओजंस्त्रिण्वः कतुरेकित्रिर्शः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिर्शो ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिर्शो नार्कः षद्भिर्शो विवर्तौ ऽष्टाचत्वारिर्शो धर्तश्चेतुष्टोमः॥ (१५)

अग्नेर्भागोंऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्मं स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम् इन्द्रंस्य भागोंऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रः स्पृतं पश्चदशः स्तोमो नचर्श्वसा भागोऽसि भावग्रिपत्यं जनिवः स्पृतः स्पृतः स्पृतः

नृचक्षंसां भागोंऽसि धातुराधिपत्यं ज्नित्रई स्पृतः संप्तद्शः स्तोमों मित्रस्यं भागोंऽसि वर्रणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकिविद्शः स्तोमोऽदित्यै भागोंऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनां भागोंऽसि (१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुंष्पाथ्स्यृतं चतुर्वि १ शः स्तोमं आदित्यानां भागोऽसि मुरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्यृताः पश्चवि १ शः स्तोमो एकंयास्तुवत प्रजा अंधीयन्त प्रजापंतिरधिंपतिरासीत्तिसृभिं-

रस्तुवत् ब्रह्मांसृज्यत् ब्रह्मण्स्पित्रिधेपितरासीत् पृश्वभिरस्तुवत भूतान्यंसृज्यन्त भूतानां पित्रिधेपितरासीथ्सप्तिभिरस्तुवत सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताधिपितरासीन्नवभिरस्तुवत पितरो-

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ४)

वसूनां भागोंऽसि षद्वंत्वारि॰शच

ऽसृज्यन्तादितिरिधेपत्र्यासीदेकाद्शिभेरस्तुवत्तर्तवोऽसृज्यन्तार्त्वो-ऽिधेपितरासीत् त्रयोद्शिभेरस्तुवत् मासां असृज्यन्त संवथ्सरो-ऽिधेपितः (१८) आसीत्पश्चदशिभेरस्तुवत क्षत्रमंसृज्यतेन्द्रोऽिधेपितरासीथ्सप्तदश

रस्तुवत प्रावोऽसृज्यन्त बृह्स्पतिरिधपतिरासीन्नवद्शिभरस्तुवत श्रद्रार्यावंसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामेकंवि श्रात्यास्तुवतैकंशप

प्शवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपितरासी्त्रयोवि शत्यास्तुवत क्षुद्राः पृशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपितरासीत्पश्चेवि शत्यास्तुवतार्ण्याः पृशवोऽसृज्यन्त वायुरिधपितरासीथ्सप्तवि शत्यास्तुवत् द्यावापृथिवी वि (१९) ऐतां वसंवो रुद्रा आंदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासी् न्नवंवि वन्स्पतंयोऽसृज्यन्त् सोमोऽधिपतिरासी्देकंत्रिश्शतास्तुवत प्रजा अंसृज्यन्त् यावांनां चायांवानां चाधिपत्यमासी्त्रयंस्त्रिश्शतास्तुवत भूतान्यंशाम्यन्प्रजापंतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

मं वृथ्युरोऽधिपतिर्वि पश्चेत्रिश्यमा———[१०] इयमेव सा या प्रथमा व्योच्छंदन्तर्स्यां चरित् प्रविष्टा। प्रजीजान नवगञ्जनित्री त्रयं एनां महिमानः सचन्ते॥ छन्दंस्वती

वधूर्जजान नवगञ्जनित्री त्रयं एनां मिह्मानंः सचन्ते॥ छन्दंस्वती उषसा पेपिंशाने समानं योनिमन् स्थरंन्ती। सूर्यपत्नी वि चरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामन् तिस्र आगुस्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेकां रक्षति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अंभवद्या तुरीयां यज्ञस्यं पक्षावृंषयो भवंन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुमं जगंतीमनुष्टुमं बृहद्कं युंआनाः सुवराभरित्रदम्॥ पश्चिभिर्धाता वि दंधाविदं यत्तासा् इ् स्वसॄंरजनयत्पश्चंपश्च। तासांमु यन्ति प्रयवेण पश्च नानां रूपाणि कर्तवो वसानाः॥ त्रि १ शथ्स्वसार् उपं यन्ति निष्कृत इसमानं केतुं प्रतिमुश्चमानाः। (२२)

ऋतू इस्तेन्वते क्वयः प्रजान्तीर्मध्येछन्दसः परि यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुश्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य ब्रुतानि। वि पंश्यन्ति पुशवो जायंमाना नानांरूपा मातुर्स्या उपस्थै। एकाष्टका तपंसा तप्यंमाना जजान गर्भं महिमानमिन्द्रम्। तेन दस्यून्व्यंसहन्त देवा हन्तासुंराणामभवच्छचींभिः। अनानुजामनुजां मामंकर्त सुत्यं वदुन्त्यन्विच्छ पुतत्। भूयासम् (२३)

अस्य सुमृतौ यथां यूयमृन्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। अभून्ममं सुमृतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामविद्धि गाुधम्। भूयासंमस्य सुमृतौ यथां यूयमृन्या वों अन्यामित मा प्र युंक्त। पश्च व्युंष्टीरनु पश्च दोहा गां पश्चनाम्नीमृतवोऽनु पश्चं। पश्च दिशंः पश्चदशेन क्रुप्ताः संमानमूर्प्रीरभि लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूषुष्यपामेकां महिमानं बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरित निष्कृतेषुं घर्मस्यैकां सवितैकां नि यंच्छति। या प्रथमा व्यौच्छथ्मा धेनुरंभवद्यमे। सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तराष्ट्रं समाम्। शुऋर्षभा नभंसा ज्योतिषागाँद्विश्वरूपा शबलीरग्निकेतुः। समानमर्थर्धं स्वपस्यमाना बिभ्रंती जरामंजर उषु आगाः। ऋतूनां पत्नीं प्रथमेयमागादह्नां नेत्री जंनित्री प्रजानांम्। एकां सती बंहुधोषो व्युंच्छुस्यजींर्णा त्वं जरयिस् सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जुमेकाँ प्रतिमुञ्जमांना भूयासमेकुं पत्थेकान्नविश्रेशतिश्चे॥————[११] अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताञ्चातवेदो नुदस्व। असमे दींदिहि सुमना अहेंडुन्तवं स्या १ शर्मित्रवरूथ उद्भित्।

सहंसा जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्त्रत्यजाताञ्चातवेदो नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमानो वयः स्याम् प्र णुंदा नः सपत्नान्। चृतुश्चत्वारिष्शः स्तोमो वर्चो द्रविणः षोडुशः स्तोम् ओजो द्रविणं पृथिव्याः पुरीषमसि (२६)

पृथिव्याः पुरेषिमसि (२६)
अफ्सो नामं। एवृश्छन्दो वरिवृश्छन्देः शुम्भूश्छन्देः पिर्भूश्छन्दे आच्छच्छन्दो मन्श्छन्दो व्यचृश्छन्दः सिन्धुश्छन्देः समुद्रं छन्देः सिललं छन्देः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो

सष्टप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः क्कुच्छन्देम्भिक्कुच्छन्देः काव्यं छन्दौऽङ्कुपं छन्देः (२७) पदपंङ्किश्छन्दोऽक्षरंपङ्किश्छन्दों विष्टारपंङ्किश्छन्देः क्षुरो

रथन्तरं छन्दों निकायश्छन्दों विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्देः

भृज्वाञ्छन्दैः प्रच्छच्छन्दः पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कुच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पर्धाश्छन्देश्छिदिश्छन्दो दूरोहणं छन्देस्तन्द्रं छन्दौऽङ्काङ्कं छन्देः॥ (२८)

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्रयंस्रिश्शव॥——[१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्ययाँ। सिर्मद्धः शुक्र आहुंतः॥ त्वः सोमासि सत्पंतिस्त्वः राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि कर्तुः॥ भद्रा ते अग्ने स्वनीक सन्दग्धोरस्यं सतो विष्णस्य चारुः। न यत्ते शोचिस्तमसा वर्रन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेप आ धुः॥ भद्रं ते अग्ने

सहसिन्ननींकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशंदृशे दंदशे नक्त्या चिदरूं क्षितं दृश आ रूपे अन्नम्ं। सैनानींकेन सुविदन्नों अस्मे यष्टां देवा अयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः पर्स्पा अग्नें चुमदुत रेविद्देतिह। स्वस्ति नों दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुंधेहि यज्ञथांय देव। यथ्सीमिहं दिविजात् प्रशंस्तुं तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथां होत्मीन्षः (३०)

देवतांता युज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानों अद्य संमुना संमानानुशन्नंग्र उशातो यक्षि देवान्॥ अग्निमींडे पुरोहितं यज्ञस्यं देवमृत्विजम्। होतांर रख्यातंमम्॥ वृषां सोम द्युमा असि वृषां देव वृषंव्रतः। वृषा धर्माणि दिधषे॥ सान्तंपना इद रहिवर्मरुतस्तज्ञंजुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुर्हणायुस्तिरः सुत्यानि मरुतः (३१)

जिघारंसात्। द्रुहः पाश्ं प्रति स मुंचीष्ट् तिपेष्ठेन् तपंसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणां मुरुतः स्वर्का उंरुक्षयाः सर्गणा मानुषेषु। तेंऽस्मत्पाशान्त्र मुंश्चन्त्व १ हंसः सान्तप्ना मंदिरा मांदिय्षणवः। पिप्रीहि देवा १ उंशतो यंविष्ठ विद्वा १ ऋतू १ र्ऋतुपते यजेह। ये दैव्यां ऋत्विज्स्तेभिरग्ने त्व १ होतॄंणाम्स्यायंजिष्ठः। अग्ने यद्द्य विशो अध्वरस्य होतः पावंक (३२) तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ४)

शोचे वेष्व है यज्वाँ। ऋता यंजासि महिना वि यद्भूरह्व्या वंह यिवष्ठ या तें अद्या अग्निनां रियमंश्वल्योषंमेव दिवेदिवे। यशसंं वीरवंत्तमम्॥ ग्यस्फानों अमीवृहा वंसुवित्यृंष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहंमेधास आ गंतु मरुंतो मापं भूतन। प्रमुश्चन्तों नो अर्ष्हंसः। पूर्वीभिर्हि दंदाशिम श्राद्धंमरुतो व्यम्। महोभिः (३३)

चुर्षणीनाम्। प्र बुध्नियां ईरते वो महा रेसि प्र णामांनि

प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सुहुस्रियं दम्यंम्भागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोर्रहविष्मंती

घृताचीं। उप स्वैनंम्रमंतिर्वसूयुः। इमो अंग्ने वीततंमानि ह्व्याजंस्रो विक्षे देवतांतिमच्छं। प्रति न ई॰ सुर्भीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमन्वाण र रथेशुभम्ं। (३४)

कण्वां अभि प्र गांयत। अत्यांसो न ये मुरुतः स्वश्चों यक्षदृशो न शुभयंन्त मर्याः। ते हंम्येष्टाः शिशंवो न शुभा वृथ्सासो न प्रंक्रीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धं युअते शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजंदृष्टयः स्वयं मंहित्वं पनयन्त

पूर्तयः। उपह्रुरेषु यदचिध्वं युयिं वयं इव मरुतः केर्ने (३५)

चित्पथा। श्रोतंन्ति कोशा उपं वो रथेष्वा घृतम्ंक्षता

मधुंवर्णमर्चते। अग्निमंग्निष् हवींमिभः सदां हवन्त विश्पतिम्।

हव्यवाहं पुरुप्रियम्। त॰ हि शर्श्वन्त ईडंते सुचा देवं घृंतश्चतां। अग्नि॰ हव्याय वोढंवे। इन्द्रौंग्नी रोचना दिवः श्जर्थंद्वत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वंकर्मन् हविषां वावृधानो विश्वंकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मर्नुषो मरुतः पार्वक महोभी रथेशुभं केन पद्गत्वारिश्शच॥_____ अपां त्वेमंन्नयं पुरो भुवः प्राचीं ध्रुविक्षितिस्यविरिन्द्रांग्नी मा छन्दं आशुस्त्रिवृदग्नेर्भागौंऽस्येकंयेयमेव

सा याग्ने जातानग्निर्वृत्राणि त्रयोदश॥१३॥

अपां त्वेन्द्रौग्नी इयमेव देवताता षट्टिर्श्शत्॥३६॥

अपां त्वेमंन हविषा वर्धनेन॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥४-३॥

A generated on November 12, 2024

Downloaded from

🔾 http://stotrasamhita.github.io | 🖸 StotraSamhita | Credits

